

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne peti-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnístvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Iz deželnega zbora češkega.

V Pragi 21. maja. [Izv. dop.]

Na dnevnem redu včerajšnje seje bilo je prvo branje vladnih predlog, tikajočih se češko-nemške sprave:

I. Vladna predloga z osnovo zakona, ki se tiče kurij v deželnem zboru češkem. S tem zakonom ima stopiti na mesto dosedanjih 3 skupin veleposestnikov, mest in kmetskih občin nova razdelitev v kurijo čeških volilnih okrajev, kurijo nemških volilnih okrajev in kurijo veleposestnikov; k poslednjim prištevati se imajo tudi virilni glasi. Poslanci za trgovske in obrtniške zbornice naj pri vstopu svojem v deželni zbor proglasijo, v katero obeh prvih kurij hočejo ustopiti. Izjava ta velja potem za vso dobo njihovega deželnozbornskega mandata. V deželni odbor voli vsaka kurija za sebe po dva odbornika, dva pa voli ves zbor iz svoje sredine. Vse volitve v deželnem zboru naj se vrše po kurijah in naj se vselej ozir jemlje na to, da vsaka kurija voli jednako število oseb. Vsaka kurija ima v narodnostnih zadevah svoj „veto“. Po takem štela bi kurija češka 98 poslancev, kateri zastopajo 3.600.000 prebivalcev češke narodnosti, kurija nemška 64 poslancev, ki reprezentujejo ne cela 2 milijona nemškega stanovništva in kurija veleposestnikov 70 poslancev za 562 veleposestnikov. Ako dalje primerjamo direktne davke, katerih plačuje češko prebivalstvo 14.431.960 gld., Nemci 8.151.733 gl. in veleposestniki le 3.829.984 gl. uvidimo „ravnopravnost“ v sedanjem volilnem redu na Češkem. Po novem zakonu pa bode ta ravnopravnost še sijajnejša. Češki narod zastopan bode z jedno kurijo in dvema deželnima odbornikoma, dasi plačuje o 2.450.000 gld. več direktnih davkov nego Nemci in veleposestniki skupaj.

II. Vladna predloga tiče se razdelitve deželnega kulturnega sveta na sekcijo češko in sekcijo nemško.

III. Vladna predloga določuje o rabi obeh deželnih jezikov pri samoupravnih (avtonomnih) uradih in organih.

IV. Vladna predloga v osnovo zakona, s katerim se zamenjajo nekatere določbe volilnega reda

pri volitvah za deželni zbor češki. Ta zmena tiče se volilnega reda za veleposestva v tem smeru, da se delé veleposestniki v 6 skupin in to v prid Nemcev, kateri dobé na ta način nekaj več mandator, nego so jih imeli do sedaj v kuriji veleposestnikov.

V. Vladna predloga z osnovo zakonov, tikajočih se razdelitve deželnega šolskega sveta in ustanovljanja šol za narodne manjšine v okrajih češko-nemških. Po teh vladnih zakonskih osnovah Dunajskega dogovora imata $\frac{2}{3}$ Čehov jednako število zastopnikov v deželnem šolskem svetu, kakor $\frac{1}{3}$ Nemcev. Glavno mesto Praga, ki šteje poleg $\frac{1}{3}$ češkega in $\frac{1}{3}$ nemškega prebivalstva morala bi pošiljati po novem zakonu v deželni šolski svet 1 Čeha in 1 Nemca. Izmej 4 zastopnikov učiteljskega stanu morala bi biti 2 Čeha in 2 Nemca, dasi je v deželi 568.836 čeških in 337.741 nemških za šolo godnih otrok. Odločilen glas imeli bi torej v deželnem šolskem svetu uradniki vladni!

Vsi ti predlogi izročili so se komisiji, obstoječi iz 27 članov, po kratki debati, pri kateri je zahtevala mladočeška stranka, da naj bi se zaradi velike važnosti dotičnih predlog izvolila komisija s 36 člani, kar pa je večina odklonila. V komisijo, ki bode obravnavala te, za bodočnost Čehov prevažne predloge, bili so izvoljeni iz kurije kmetskih občin: dr. Kučera, dr. Vašatý, dr. Julius Grégr, dr. Herold, dr. Rieger, dr. Škarda, dr. Mattuš, prof. Kvíčala, dr. Trojan; iz kurije veleposestnikov: grof Kinský, grof Rich. Clam, knez Windischgrätz, kneza Schwarzenberg starši in mlajši, grof Buquoi, kn. Ferd. Lobkovic, gen. vikar Hora in Fišera; iz kurije mest: dr. Halwich, dr. Plener, baron Scharschmidt, dr. Schlesinger, dr. Schmeykal, dr. Herbst, Lippert, Nietzsche in dr. Waldert.

Prvi znamenitejši pojav proti Dunajskemu dogovoru v deželnem zboru pouzročilo je včeraj popajasnilo najvišjega maršalka kneza Lobkovica zastran došlih peticij. Predložilo se je namreč deželnozbornskemu prezidiju nad tisoč peticij iz vseh krajev češkega kraljestva in celó z Morave, v katerih se protestuje proti uzakonenju Dunajskih punktacij. Nekatero teh peticij došle so že pred petimi dnevi, ne da bi predsedništvo v seznamu došlih spisov v

zbornici o njih kaj omenilo, kakor zahteva deželnozbornski red. Knez Lobkovic skušal se je radi tega izgovarjati; dr. Edv. Grégr pa ga je zavrnil, češ da je bila dolžnost prezidija navesti koj drugega dne imenovane peticije mej došlimi spisi. Deželnozbornska pisarna, ki registruje celó peticije gledališčnih vratarjev za novo podšivko na kožuho, nema prava potlačevati peticije, ki so vsiklik obupanosti naroda češkega v trenutku, ko mu preti udarec, ki more uničiti njegovo narodno eksistencijo. — Peticije odkazale so se potem zgoraj omenjeni komisiji k uvaževanju. Na to se je seja zaključila. Prihodnja seja bode v soboto, dne 24. t. m.

Koj po zaključku seje sešla se je komisija, kateri so odkazane v pretres označene vladne predloge in katera bode imela sedaj nujno delo, da reši kar najprej možno prevažno nalogo, ker prihodnji torek imajo ti predlogi že zopet priti v deželnem zboru na dnevni red. —k.

Češkonemška sprava.

Posvetovanja v deželnozbornskem odseku se ne vrše gladko. Ne le Mladočehi, temveč tudi Staročehi dr. Skarda, dr. Trojan in prof. Kvíčala ugovarjajo Dunajskim dogovorom. Dr. Skarda je predlagal, naj se vlada pozove, da predloži deželnemu zboru predlogi o bodoči organizaciji in rabi deželnih jezikov pri sodiščih, ker morajo poslanci izvedeti, kaki bode ti dve predlogi, predno se odločijo bode li glasovali za spravo sploh. Mladočeh Kučera je pa predlagal, da bi se prešlo o spravi na dnevni red, ali pa volili štirje pododseki, ki bi posamične predloge pretresali. Poslanec dr. Plener je pobijal vse te predloge, ker se ž njim hoče le sprava zavleči.

Rieger je spravo kaj odločno zagovarjal. Vsak patrijot mora po njegovem mnenju priznati, da je treba narodnemu razporu narediti konec. Neki odličen Nemec se je proti njemu izrekel, da so se Nemci odrekli vsaki nadi, da bi še kedaj dobili večino v deželnem zboru češkem in da hočejo Nemci varovati le svoj narodni obstanek. Trditve, da so Nemci vse dosegli, kar so želeli, neso osnovane.

Z isto odločnostjo kakor dr. Rieger zagovarjajo spravo zastopniki veleposestva, katerim seveda za pravice češkega naroda ni dosti mari, ker imajo

LISTEK.

Uničeno življenje.

Češki spisal Ladislav Stroupežnický; preložil Vinko

IV.

(Dalje.)

Obljuba tega svetega moža umiri gospo Poliksena. „Povejte mi, čestiti oče“, pravi veselo, „s čim naj vam to povrnem?“

A Koniáš važno odgovori:

„Ne zahtevam povračila, milostiva gospa; povrnilo mi bode delo samo. Jedino povračilo mi bode, ako mi bode mogoče sežgati knjige tega potomca čeških krivovercev v večjo čast in slavo božjo.“

O mnogih rečeh govorila je še gospa Poliksena s Koniášem, mej tem pa je Krištof šel proti hiši Dobranovi, kamor je bil tudi že poslal skrinjico s knjigami.

Sklenil je bil, da ima biti ta današnji njegov pohod v ti hiši za sedaj poslednji; ni hotel še delj vzbujati žalosti in jeze materine.

Dobran ga radostno vsprejme, Jitka pa z navadno svojo spoštljivostjo.

Dolgo so se družno razgovarjali. Krištof pa Dobranu ni hotel delati skrbi ter niti z besedico ni omenil svojega razpora z materjo, niti tega, da njih razgovor ni več tajnost. Rekel je samo:

„Mojim pohodom v vaši hiši dajo ljudje razne uzroke; da jim ne bodem dajal prilike k novim domnevanjem, ne bode me nekaj časa.“

Dobran videl je v tem sklepu samo previdnost mladega moža zastran matere ter ga je pohvalil.

Krištof je odšel domov.

Jitka je plaho gledala za njim.

Nekoliko dni mudil se je Koniáš v gradu ter se nekaterikrat lotil Krištofa s svojo zgovornostjo, češ, da naj poslušá besede materine ter gre v zavod, a vse zaman.

Sklenil je tudi, poskusiti pri Dobranu, toda vsled razgovora z gospo Poliksena pustil je to misel. Dobrana imel je spraviti stotnik Gamsenberk, kadar bi kraj prachenski ostavilo vojaštvo, kar so vspomladi za gotovo pričakovali. Koniáš je torej odšel za svojim poklicem, ne zmeneč se za svarilo, da ni mogoče v taki hudi zimi misliti na daljše potovanje.

V najhujši zimi potoval je od vasi do vasi,

od mesteca do mesteca, ne boječ se sovražnih posadk, povsod kažoč s silno gorečnostjo, čemu je posvetil celo življenje svoje.

V gradu pa je nastalo tiho življenje. Gospa Poliksena, katere ni več strašila in raznemala zgovornost fanatičnega duhovnika, se je močno umirila, ni več silila v Krištofa in zdelo se je, da se bode v gradu zopet udomačil ljubi mir.

Krištof, ki je o vsaki priliki kazal spoštovanje do matere svoje, ni zahajal več v Dobranovo hišo, zvest svoji obljubi, toda ljubezen do zale hčere potomca češkega pregnanca vzrastla je v srcu njegovem v mogočno čuvstvo.

Tudi Jitka je večkrat turobno gledala skozi okno preko snežene plasti proti hribu, na kojega temenu je črnel stari grad.

V.

Prišla je vspomlad.

Sneg, od solčnih žarkov izpremenjen v vodne toke, zginit je s pobočij, z gozdov in gajev, in ko se je april umaknil mesecu majniku, nastalo je živahno življenje v vsi prirodi.

A to krasno vspomladno odejo, s katero so se odele češke pokrajine, imela je večkrat raztrgati vojna. Kajti ko so reke pričele upadati, ganila se

itak povsod le svoje stanovske koristi pred očmi. — Hudo sta se pa v odseku sporekla dr. Rieger in dr. Gregor, ker je slednji dr. Riegru očital, da je popolnoma ustopil v službo vlade, na kar je vodja Staročehov zaklical, da si prepoveduje taka sumničenja, potem pa za nekaj časa ostavil dvorano.

Ze posvetovanja v odseku kažejo, da je v zbornici pričakovati burne debate. Posvetovanje o spravi bode pa le pospešilo razpad staročeske stranke. Ze v odseku je nekaj Staročehov, ki ne hodijo z Riegrum, pri obravnavi v zbornici se jih bode pa še več odcepilo od staročeske stranke. Predloge o spravi bodo morda vsprejete, ker bodo zanje glasovali vsi Nemci in veleposestniki, a s tem se bodo pa tudi zabil žrebci v rakev staročeske stranke.

Da ta naša trditev ni neosnovana, o tem naj prepričujejo sklepi Praškega mestnega zbora. V mestnem zboru v Pragi imajo Staročehi večino, a vender so se mestni odborniki začeli upirati vladnim predlogom, za katere se tako naudušeje Rieger. Mestni zbor se je te dni bavil z dvema predlogoma, ki se tičeta mesta Prage. Prva predloga se tiče jezikovnega vprašanja. Po nji bi morala Praška mestna občina reševati uloge v onem deželni jezik, v katerem so uložene, dočim bode imela Liberska občina, če tudi ima svoj statut, vse uloge reševati le v nemščini. Mestni zbor je sklenil s peticijo se obrniti do deželnega zbora, da bi se s Prago drugače ne postopalo, kakor z drugimi občinami. To peticijo, ki je bila jednoglasno vsprejeta, sta posebno odločno zagovarjala Staročeha dr. Czerny in Milde.

Nadalje se je sklenilo ugovarjati proti načrtu zakona, da bi mestna občina volila v deželni svet dva člana na podlagi ternopredloga nemškega in češkega okrajnega šolskega sveta. Dr. Milde je tak sklep posebno priporočal, ker tako omejevanje volilne pravice je omejevanje avtonomije Praške občine in nasprotuje določbam Praškega občinskega reda. Ti sklepi mestnega zbora javno kažejo, da mnogi uplivni staročeski močje več ne odobrujejo prijenljivosti dr. Riegra in da se ne bodo dosti več pomišljali ustopiti v mladočeški tabor.

Slovani in civilizacija.

(Iz prof. L. Leger-a knjige: „Russes et Slaves, etudes politiques et litteraires. Paris 1890.“)

Nekoliko let vzbujajo v Francoski posebno pozornost vse, kar se tiče plemena slovanskega. Instinktivno se spominamo, da je to pleme german-skemu svetu naravno protivnik, da bode ono in samo le ono v zvezi s Francijo danes ali jutri zastavilo pot brezmejnemu širjenju Nemčije. A ni bilo vedno tako. Pred petindvajsetimi in tridesetimi leti mislilo se je, da Slovani kot barbari neso vredni, da bi sodelovali v evropski politiki sestavi. Izdajale so se velike knjige, da bi se dokazalo, da Rusija ne spada k arijskemu plemenu, marveč da jo treba potisniti v Azijo; sanjarijo se je o več ali manj himerični poljski državi, Slovane ob Labi in Duni pa se je mirnega duha prepuščalo nemški in turški nadvladi. Še danes čuje se tu in tam kakšna dobra duša, ki obžaluje, da so razmere prisilile Francijo, približati se barbarom: ko bi Nemci bili

toli pametni in bi nam Alzacijo dali nazaj, bila bi naša dolžnost, pomiriti se in združiti se z njimi v vzajemno obrambo proti napadalcu na staro zahodno kulturo; sloga francosko-slovanska ni nič drugega nego skrajno sredstvo, nekakšna „mesalliance“, popolnoma takšna „mesalliance“, kakršne sklepajo plemenite rodbine z neplemenitimi jedino zato, da se zboljša propalo premoženje in znova v zlato zaleskeče stari plemiški grb.

Ali so pa Slovani zares nevredni, da bi bili v vrsti kulturnih narodov? So li v istini takšni barbari, da neso sposobni za civilizacijo? Vprašanje to je vredno, da je nekoliko razpravljamo.

Pogledamo li na zemljovid Evrope, vidimo, da slovansko pleme povsod, na jugu in zahodu, biva na meji mej Evrope in nesorodnimi pagani ali Turki. Pleme Slovansko ne biva, kakor pleme latinsko, na Sredozemskem morja obalah, na obalah civilizatornega morja „par excellence“; ono ni neposredno, kakor srednjeveška Francija, Nemčija ali Anglija, vsprejelo latinske kulture. Ker je bivalo na meji ostrega podnebja, sredi gozdov pod debelo severno meglo, vsprejelo je blaginje kristijanstva pozneje, nego drugi narodi; večji del narodov, iz katerih je to pleme sestavljen imel je za učitelja Bizanc, ki kaže zanimivo obliko že propadajoče civilizacije. Oni slovanski narodi, ki so prišli v dotiko z Nemci, videli so takoj, da je njih obstanek kar s kraja v nevarnosti: evangelje v nemških duhovnikov rokah bilo jim je prepogosto znamenje robstva. Po vsem nemškem severu izginili so polabski Slovani pod neprestanim pritiskom, pod neumorno silo nemških križarjev; vsa Prusija vzrasla je na grobovih dvajset uničenih narodov; v Češko prodirali so Nemci sedaj kot priseljenci, sedaj kot gospodarji; v Poljski je nemški red odtisnil baltičske Slovane, „Drang nach Osten“ ponemčil je Poznansko mnogo prej, nego so delitve Velike Poljske Prusiji prisodile to deželo, ki je bila njene zgodovine zibelka, Gniezno, kjer počiva sv. Vojteh (Adalbert), in čegar škof je bil še pred kratkim primas kraljestva, kjer pa sedaj stoluje prusk prelat.

Najnovejši napredek v zgodovini in arheologiji daje nam možnost, da moremo glede pravoslavni Slovanov, Srbov, Bolgarov in Rusov tudi v srednjem veku govoriti o vsem umnem, književnem in umetniškem gibanju, katero, če tudi ni poglavalno tako krepke korenine, kakor naše, vender zasluži pozornost časnika in zgodovinskega. Treba je pomisliti na razmere, v katerih je to gibanje nastalo, z druge strani pa treba vedeti, da je večji del umetniških in književnih spomenikov propal in se pogubil v tolikih neizgovornih, ki so zadevale pleme slovansko; zgradbe so porušene, rokopisi sežgani, ali pa se jim je izgubil sled; ni tega še pol stoletja, ko so v Bolgarski fanarijski škofje uničevali bolgarske rokopise, če so jim le prišli v roke; vse XVII. in XVIII. stoletje je isto tako delala protireformacija s češkimi, s krivoverstvom napolnjenimi rokopisi. Leta 1812. požrl je požar v Moskvi književno blago, čegar izguba se absolutno nikakor nadomestiti ne dá.

Izidni nemški sever, kjer se je slovansko pleme potopilo mej Prusi in Saksanci, premagalo je ono vse nadloge, ki so prišle nanj. Ko je pre-

trpelo dolgo dobo, vseskozi mračno, stopilo je na posled v evropsko življenje.

Začetkom 19. stoletja bila je samo jedna slovanska država: Rusija; danes so tri nove države na balkanskem poluotoku: Srbija, Črnagora in Bolgarska. Kogar je volja, prepiraj se o njihovem „modus vivendi“, a nikomur ne pride na misel, da bi zanikaval njihovo eksistenco. Nedavno se je mislilo, da Slovani v Avstriji neso drugega nego etnografsk element. Latinščina in nemščina postali sta tako silni, da sta narodni jezik potlačila na drugo stopinjo. (Dalje prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 23. maja.

Ogerski domovinski zakon.

Ministerski predsednik grof Szapary se je odločno izrekel proti načrtu novega domovinskega zakona. Ne gre, da bi se Kossuthu na ljubo domovinski zakon predeloval, ker je on še v pismu z dne 9. decembra dal razumeti, da neče biti podložnik ogerskega kralja in da sploh zmatra vse sedanje razmere na Ogorskem za nezakonite. Odločna izjava ministerskega predsednika je jako osupnila skrajno levico, katera je mislila, da se vlada ne bode upala tako odločno postaviti se proti predlogi.

Vnanje države.

V italijanski zbornici

predlagal je Cavallotti, da bi noben poslanec ne smel mej legislativno dobo dobiti kake državne službe, če je pa že prej uradnik, bi pa ne smel avansovati, dokler je poslanec. Ta predlog je pobijal Crispi, zagovarjal pa Nikotera, zbornica ga je pa z veliko večino zavrgla.

Razpad Boulangerjeve stranke.

Stranka generala Boulangerja je sedaj popolnoma razpala. Jeden del stranke je osnoval novo stranko, ki se imenuje republičansko-socialistično-revizijska stranka. Program te stranke je pa: 1. Utrujenje republike; 2. revizija sedanje ustave po konstituenti, katero revizijo bi moral potrditi plebescit; 3. gospodarske in socialne reforme: varstvo delavcev, zboljšanje njih stanja, pravičnost in prava svoboda pa morata postati vodilo družbenim odnosom; 4. pravice Pariškega mesta, obnovljenje navadnega prava v seinskem departementu; amnestija in odprava vseh izimnih sodišč. Monarhistični del Boulangerjevcev seveda novi stranki ni pristopil.

Nemški katoliški shod

letos ne bode v Monakovem. Princ-regent ne mara iz tehtnih vzrokov, da bi slednje leto ta shod bil v bavarski prestolnici. Knez Löwenstein je mislil princa pregovoriti, naj bi dovolil shod, pa njegovo prizadevanje je bilo zaman. Ni ostajalo drugega, nego, da so katoliški vodje sklenili, da bode shod v kakem drugem kraju. Klerikalna stranka na Bavarskem je zaradi tega jako potrta. Dosedaj je vedno mislila, da je vlada na njeni strani in je vsled tega s tem večjim pogumom napadala sedanjo liberalno vlado. Sedaj pa ve, da ima sedanje ministerstvo zaupanje vladarjevo in je zato ne bode lahko strmoglaviti.

Nova organizacija nemške vojske.

Pruski vojni minister je v odseku za prete-sovanje vojaške predloge se izjavil, da se namerava vojska tako preustrojiti, da se bodo vsi za orožje sposobni državljani že v miru izvežbali. Sedanja nadomestna rezerva se bode zatorej odpravila in prezentno stanje aktivne vojske pomnožilo še za 37.000 vojakov. Potem se pa ne misli vojska dolgo

je zopet vojska Bavarcev in Francozov ter se večkrat v manjših praskah srečevala z Avstriji.

Celo minolo leto prizanašala je vojna krajem okrog trdnjave z opustošenjem, le sedaj imelo je biti drugače.

Nekega dne v prvi polovici maja meseca leta 1742. šla je po cesti, vijoči se kake pol ure od trdnjave proti vzhodu, četa nekoliko stotin mož, deloma Bavarcev, deloma Francozov, naravnost proti bližnji vasi. Četi ukazoval je višji francoski častnik.

Četa je imela nalogo dobiti hrane vojski in konjem na najlažji način, namreč s plenjenjem.

A četa postopala je jako oprezno, kajti avstrijska vojska je znova udrla v prachenski okraj ter v manjših oddelkih napadala sovražnika. Iz tega uroka so prednje straže zaveznikov poprej ogledale okolico. Korist te naredbe se je kmalu pokazala: prednje straže ugledale so četo Avstrijcev, in sicer ogerske jezdece, huzarje.

Francozi in Bavarci zavzeli so na mali višavi ugodno stališče in poveljnik je sklenil, da počakajo napada huzarjev.

Neso čakali dolgo.

Tudi huzarji so dobro pazili na Francoze in Bavarce ter se za časa pripravili za boj. Ustopivši

se v polukrog, pognali so konje ter se zagnali na Francoze, ki so sprožili puške, in sicer ne brez učinka.

Na to ustrelé huzarji s samokresi, potegnejo sablje ter se zaženó na sovražnika.

Kruto se spopadejo, mož proti možu. Strašno so delale sablje razkačenih Ogrov v vrstah zveznikov... že so prodrli njih sredo. V prihodnjem trenutju prisiljeni so bili Bavarci bežati; a Francozi neso mogli sami biti kos navalu konjice ter so kakor oni rešitve iskali v begu.

Avstrijci so premagali.

Čez nekaj časa so se huzarji spustili za sovražnikom, zajemši nekoliko mož, a daleč za njim se neso upali, ker se neso bili svesti, ni li kje v bližnji druga četa sovražnikov, kateri bi utegnili priti v roke. Vrnili so se torej na mesto, kjer so se bili.

Francoze in Bavarce pa je poleg poraza zadela še druga nevarnost; izgubili so poveljnika.

Nekateri so sicer videli, kako je ranjen od kroglice iz samokresa zvrnil se s konja, toda preganjani od razbesnelih huzarjev neso mogli misliti na njegovo rešitev.

Dobran opazoval je boj, stoječ ne daleč od hiše, kajti prvi spopad vršil se je jedva četrt ure

na vzhodu od njegovega bivališča. Da se je bal vojakov, bode si teh ali onih, to ni nič čudnega; v tistem času bil je prijatelj in sovražnik isti surovi plenitelj. A v srci se je razveselil, ko je videl, da se huzarji vračajo na bojišče, ne da bi pazili na hišo.

Huzarji so pobrali ranjence ter odjezdili v bližnjo vas, kjer je njih poveljnik ukazal ljudem, naj pokopljejo mrtve vojake. V vasi pustil je nekaj mož, katerim je zapovedal, naj gledajo, da se ta ukaz izvrši.

Solnce se je že nagibalo k zapadu, ko se je podala na bojišče tolpa vaščanov z lopatami in motikami.

Tudi Dobran pripeljal je svoje ljudi na pomoč, pustivši doma samo dva posla z Jitko.

Pridružil se je tudi Krištof s posli z gradu, in tukaj na bojišči mej mrtveci se je še le čez dolgo časa zopet sešel z Dobranom.

A čas ni bil prikladen za razgovor. —

Mej mrtveci nahajalo se je tudi nekaj ranjen-cev; katerim so preskrbeli olajšave ter jih potem odveli v grad. Tudi nekoliko Francozov je bilo vmes, a te so avstrijski vojaki, ki so ostali kot nadzorniki, takoj proglasili za ujetnike. Vseh skupaj jih je bilo dvanaest. (Dalje prih.)

let več preustrojevati. Nemci imajo torej v kratkem pričakovati novega povišanja vojaških bremen.

Domače stvari.

— (Baron Rodić) bivši namestnik Dalmacije, o čegar smrti smo poročali včeraj, porodil se je l. 1813. v Verginmostu v nekdanji Banaški granici. Vojaško svoje službovanje začel je že s 13. letom in popenjal se vedno višje do stopinje feldcajgmajstra. Odlikoval se je kot vojak pri raznih prilikah, posebno pa l. 1866. v bitki pri Custozzi, in bil imenovan vitezom reda Marije Terezije. Do leta 1869. bil je Rodić izključno le vojak, ko pa je istega leta jeseni buknil ustanek v Krivošiji, kojega zatreti se ni posrečilo generaloma Wagnerju in grofu Auerspergu — poslala je vlada „graničarskega“ generala, tedanjega podmaršala Rodića, da umiri južno Dalmacijo. Njemu gre zasluga, da je z izredno simpatično svojo osebnostjo uplival tako blagodejno na razburjene duhove, da se je mir mogel skleniti s primerno malimi žrtvami. Imenovan je bil leta 1870. namestnikom cesarskim v Dalmaciji. Koliko je spremenila Dalmacija lice svoje na prid slovanstvu za dobe njegovega vladanja, znano nam je vsem. Tudi za okupacijo Bosne in Hercegovine bil je delaven. Leta 1881. bil je umirovljen in živel na Dunaji. Če primerjamo sedanje razmere italijanstva in slavjanstva v Dalmaciji z onimi pred Rodićem, usiljuje se nam vprašanje: Kedaj pošlje vlada tudi kacega Rodića v naše Primorje, če že drugega neče storiti za primorske Slovence?

— (V državnem proračunu za 1890) nahajajo se za Kranjsko mej drugim nastopne vsote: Za uravnavo Save 60.000 gld. — Za preložitev cesarske ceste mej Novim Mestom in Št. Jernejem vsega vkupe 34.000 gold., za preložitev ceste čez Gorjance 16.000 gld.

— (Tri in pol milijona goldinarjev za novi brezdimni smodnik.) Tolika je svota, ki se bode zahtevala od delegacij kot dodatek k rednim vojnim zahtevam, ki že itak neso majhne.

— (Osobna vest.) Korni poveljnik, vojvoda Virtemberški dospel je danes v Ljubljano ogledovat vojaštvo.

— (Pojasnilo.) Piše se nam: V včerajšnji številki cenjenega „Slovenskega Naroda“ čital sem odgovor na „glas izmej občinstva“ v predvčerajšnji številki. Veseli me, da imajo gimnazijci že svojo godbo, dasi ni vse tako, kakor piše cenjeni dopisnik. Godba je res osnovana, a ne toliko izpolnjena, da bi mogla svirati pred občinstvom, rekše, po mestnih ulicah. Da je pa večina pri gimnazijski godbi slovenske narodnosti, to pa ni res! Pri gimnazijski godbi utegne biti baš toliko Slovencev, kot jih je pri realski, tedaj vendar večina ni naše narodnosti! Da bi bila pa gimnazijska godba nameravala iti na majnikov izlet, to je pa le deloma resnica; bili so res nekateri, ki so to zahtevali, a večidel taki, ki bi se radi odlikovali (ali pa pošteno blamirali!) in pa taki, ki o godbi celo nič ne umejo in niti ne sodelujejo pri nji! Sicer pa menim, da za omenjeno gimnazijsko godbo niti dijaki iste gimnazije natanko ne vedo, in če ne bi se na poziv v predvčerajšnjem „Slov. Narodu“ jeli zbirati za novo godbo! Ker je začetek že otvorjen, združite se tedaj in složno postopajte; treba le malo dobre volje, vstrajnosti in požrtvovalnosti in šlo bo! Upam, da se bo dobilo tudi kaj podpore, da se osnuje popolno dijaško društvo, ki naj nam bo porok, da tudi dijaki lahko kaj dosežejo in očitno delujejo. Želeti pa bi bilo v prvi vrsti, da bi bilo društvo na popolno narodni podlagi! Ker se mi očitno, da sem se o realcev godbi preveč pohvalno izrekel, dovolite mi še par besed. Če sem rekel, da je godba realcev vrlo napredovala, s tem se ni rečeno, da je izvrstna, marveč, da kaže v primeri s tako mladimi močmi lep napredek ter, da se dá z vstrajnostjo in dobro voljo mnogo doseči; omenjena pohvala naj pa gimnazijce raje vspodbuja, kakor pa v oči bode! Saj vemo, da gimnazijci lahko več stvore, kot realci, če le hoté. — Uzrok vsemu hrupu je napetost mej realci in gimnazijci; poslednjim — upam, da ne vsem, nekaterim pa — se že ne zdi vredno tekrovati z realci jedino vsled te napetosti. Da se je mogla pa realška godba toli razviti, povod je tudi ta, da se je dobil podpornik, ki je blagovolil podeliti precejšno svoto v nakup glasbenega orodja. Ali za gimnazijce ni nobenega dobrotnika? —

— (Obligatorična telovadba.) Učno ministerstvo namerava uvesti oblatorični pouk v telovadbi na gimnazijah in realkah. Najvišji zdravstveni svet se je tudi pečal s to zadevo in pozornost vlade na to obrnil, da se pri pouku telovadbe morajo strogo spoštovati vsi pouki higijene, ker sicer telovadba več škoduje nego koristi. Tudi je skrbeti za zdrave prostore za telovadbo.

— (Novi zasobni tarif) na državnih železnicah bode javljne že mogel stopiti v veljavo 1. junija, kakor je bilo namenjeno, ker je treba, da se izreče o ti stvari tudi še gospodska zbornica, in treba Najvišjega potrjenja postave. Premembe v razdelitvi devetega in desetega pojasa, kakor jih je sklenila zbornica poslancev, tudi stvar nekoliko zavlekujejo in tedaj bode brčkone ta tarif stopil v veljavo še le s 1. julijem.

— (Iz Gorice) priobčili smo te dni vest, da so truplo Pichlerjevo našli pri Št. Andreži. Vest došla nam je iz sicer popolno verodostojnega vira, da o njeni istinitosti nismo niti najmanje dvojili. Danes pa smo dobili včeraj v Gorici pisano dopisnico v roke, iz katere razvidimo, da je prva vest bila neosnovana in da Pichlerjevega trupla do sedaj še neso našli.

— (Rothschild v Opatiji.) V raznih časnikih se čita vest, da hoče Rothschild kupiti kos zemlje v Opatiji, in da si bode potem ondu zgradil krasno palačo, v kateri bode s svojo rodbino bival večji del leta.

— („Popotnik.“) Časopis za učitelje in prijatelje šole. Glasilo „Zaveze slovenskih učiteljskih društev v Ljubljani“ ima v 10. številki nastopno vsebino: Zavezna. Pesem. — Druga skupščina „Zaveze slov. učiteljskih društev.“ — Kako se učitelj izobražuje v materinem svojem jeziku? — Prirodopisni pouk v jednorazrednicah. (Pišeta prof. Henrik Schreiner in J. Koprivnik.) — O lepoznanstvu. Piše Ivan Klemenčič. — Značaji. (Iz grškega po Teofrastu preložil prof. Fr. Brežnik.) — Pisma iz Sibirije. — Slovatvo. — Društveni vestnik. — Dopisi in druge vesti. — Raznoternosti. — Razpis natečajev.

— (Novi pojasi tarifi (Zonentarif) obnesel se je v devetih mesecih svojega obstanka na ogerskih državnih železnicah prav izvrstno, kakor najbolje kažejo naslednje številke. Zaključek računov državnih železnic za l. 1889. je že v petih mesecih, odkar se je uvel novi tarif, pokazal izdaten dorastek v dohodkih in poravnal dober del primankljaja iz prošlega leta. Skupni čisti dohodki og. drž. železnic znašali so l. 1889. 19.754.760 gld., to je za 3.746.280 gld. več nego je bilo stavljenih v proračun in za 387.219 gld. več nego l. 1888. Iz začasnih izkazov o osebnem prometu do 20. aprila t. l. je razvidno, da je od 1. avgusta l. 1889. do 1. aprila l. 1890 bilo odpravljenih za 5.399.857 oseb in za 83.625 pošiljatev več nego v istem času l. 1888—89. Dohodki pa so bili v teku tega časa v osebnem prometu za 1.086.175 gld. in v odpravnem prometu za 126.397 gld. večji, nego leta 1888—89. Novi tarif dal je torej v devetih mesecih, odkar obstoji, skupni višji dohodek od 1 milijon 212.571 gld. Jasno je torej dvoje: Občinstvo je na boljem, ker se v ozi ceneje, železnice pa so pri vsem tem izdatno povečale svoje dohodke, torej je ustrezno obema.

— (Z Zidanega mosta) se je javlja, da je grozna nevihta s točo napravila veliko škodo v Radečah, Loki, Rimskih Toplicah, Laškem trgu in okolici. Pol ure je neprestano toča bila, razen tega so nalivi poškodovali polja in vinograde.

— (Obesila) se je v ponedeljek v Kladji pri Blanci Ana Abram na hrast blizu hiše. Kot uzrok samomoru se navaja, da je Ana Abram bila slaboumna in da se je bala snehe, s katero se je njen sin Miha v Rajhenburgu isti da poročil.

— (Dramatični diletantje Goriške čitalnice) priredé v nedeljo dne 25. maja v Tolminu v čitalnični dvorani besedo po naslednjem sporedu: I. del. „Soča“, spisal Simon Gregorčič; deklamacija. „V spanji“, veseloigra v enem dejanji; po Rosenu poslovenil Jos. Noll. II. del. „Zgubljeni raj“, spisal Koseski, deklamacija. „Srcé je odkrila“, veseloigra v enem dejanji, poslovenil Ivan Ameriški. Pred in mej posameznimi točkami poje iz posebne uljudnosti domači pevski zbor zbrane pesmi. Začetek točno ob polu 8. uri zvečer. Vstopnina za osebo 30 kr.; otroci plačajo polovico. Ker je čisti dohodek odmenjen v pomoč revnim učencem in učenkam tolminske ljudske šole,

sprejmó se hvaležno prostovoljni več doneski. Zaradi dobredelnega namena pričakuje se mnogobrojne udeležbe.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Peterburg 22. maja Sedaj je določeno, da pride italijanski kraljevič dne 30. maja iz Moskve v Peterburg, ker ostane do 4. junija. Princ bode mej drugim s cesarsko rodbino prisoten, ko se bodo blagoslavljala dela za novi oklopnici „Navarin“ in „Rurik“.

Peterburg 22. maja. General „à la suite“ Puškin in krilni pobočnik Paškov odpotovala sta v Odeso pozdravit kraljeviča italijanskega.

Berolin 22. maja. „Saale Zeitung“ javlja, da je pri dvoru velika nevolja zaradi Bismarckovih pogovorov s tujimi časniki, posebno pa zaradi njegovih opazk o cesarjevem potovanju v orijent. Nekemu članu vojaškega kabineta je nekda cesar rekel: „To so hude patološke prikazni starosti in ne treba se ničesar več čuditi.“

Spandau 22. maja. Topničarske delavnice zvišale so delavcem mezdo za 15 do 20%.

Kraljevi Dvor 23. maja. Vizerski in sosedni dolini strajk končan. Vojaki odpoklicani. V okraji Nifanskem popolni mir.

Bamberg 23. maja. Nadškof umrl.

London 23. maja. Na banketu krojaškega društva izjavil Salisbury, da ne glede na dogodke v Afriki še nikdar ni bilo več upanja, da se ohrani mir, nego baš sedaj.

London 23. maja. V dolnji zbornici odklonil Fergusson razpravo o pogajanjih z Nemčijo glede Afrike. Izjavil je, da mora Angleška priznavati prizadevanja družih držav. Pogajanja vrše se v prijaznem duhu, obestranskem spoštovanju in zaupanju, pri tem pa se varujejo lastne pravice in interesi.

Razne vesti.

* (Angleška stalna vojska.) Angleška stalna vojska broji 210.298 mož. V Veliki Britaniji in Irlandiji vkupé jih 108.000 mož, od teh samo na Irskem 28.000 in na Škotskem 3900 mož. London, ki ima nad 4 milijone prebivalcev, ima le 8300 vojakov. V Indiji ima Anglija 72.000, v Egiptu 3200, na Malti 7500, na Cipru 600, v južni Afriki 3200, na Sv. Heleni 200, na Mauriciji 600, v Honkongu 170, na Ceylonu 1800, v Kanadi 1500, v zapadni Indiji 2800, v Bermudasu 1400 in ob Sundskem prolivu 1200 vojakov. Avstralija skrbi sama za deželno brambo, samo častnike dobiva iz Anglije. V Sidneyju in Melbourneju je po jedna stotnja topničarjev, druge čete so milice. Milica nosi rudeče suknje in bele čelade, ter je oborožena s Henrijevimi puškami. Viktorija daje 4000 mož, Queensland 3200, Južna Avstralija 2500, južni Wales 5000 mož, zapadna Avstralija 1000, Tasmanija 3000 in Nova Seelandija 2000. Vse te milice je 20.700 mož. Če prištejemo angleško reservo, 407.000, ima Anglija po vsem 818.000 mož vojske.

* (Vseučilišče v Tomsku) je lani imelo, kakor se razvidi iz izvestja tega zavoda, 72 slušateljev. V izvestji zanimiva obravnava profesorja Florinskoga o hribih v okoliših Semičenska in Semirpalatinska.

* (Nemško gledališče v Peterburgu.) Dne 13. t. m. bilo je zaprto in opuščeno — valed že prej storjenega sklepa — nemško gledališče, ki je obstajalo 84 let v ruski prestolnici.

* (Nevarna vožnja v balonu.) Predzadnjo nedeljo se je v Parizu več gospodov, mej njimi poslanec Laguerre odpeljalo z balonom v višavo. V višini 2500 metrov je pretil strašen vihar uničiti balon, v višini 5000 metrov so se pa nabrali okrog zrakoplova ozonski oblaki in potniki bi se bili kmalu zadušili. Morali so balon hitro spustiti k tlom. Balon je iz neizmerne višine v najstih minutah pal v vasi Herna na tla. Če tudi je čolnič z veliko silo na zemljo priletel, vendar nobeden potnikov ni poškodovan.

* (Sarkofag Aleksandra Velikega.) Nedavno je bil carski turški muzej v Carigradu obogačen z vrlo dragocenimi stvarmi iz starega feniškega mesta Sydona v Aziji, izmej katerih je posebno znamenit sarkofag, o kojem nekateri arheologi mislijo, da je kril smrtne ostanke makedonskega kralja Aleksandra Velikega. To sodijo po vnanji obliki tega sarkofaga, to je po basreliefih na njem in katere tolmačijo tako-le: Na jedni strani je boj mej Grki in Perzijanci, kjer stojita drug proti drugemu Aleksander veliki in Darij. Darij drži v levi roki (dosti čudno!) napet lok in meri s strelco na Aleksandra; a slavní kralj Makedonski namerja kopje na Perzijskega kralja. Plašči oličeni so s prekrasno in še vrlo dobro ohranjeno rudečo

barvo. Na drugi strani je konj, ki se bori z levom. Lev je konja pograbil za prsa, a sam krvavi iz dveh ran, koje mu je zadel konj, razbivši mu glavo in desni bok. Na tretji strani je lov na tigra, a na četrti je izklesan vojak, ki probada tajno izza ledja drugega vojaka z mečem. Sodi se, da je sarkofag delo slavnega kiparja Lysippa, ki je živel za Aleksandra Velikega. A da je baš to sarkofag velikega makedonskega kralja, o tem se lahko sumi, ker drugi arheologi trdijo, da je prava krsta tega velikana že pred več leti bila najdena v Aleksandriji v Egiptu.

* (V cerkev treščilo.) Preteklo nedeljo udarila je strela mej mašo v cerkev v Chambéry u na Francoskem, prebila streho in razrušila jedno kapelico popolnoma. Duhovniku pri velikem oltarju strgala je monstranco iz rok, in okoli 80 oseb baš klečečih je z veliko silo podrla na tla. Mnogo bilo jih je zagnanih proti zidu in precej poškodovanih. Mlada deklica bila je smrtno ranjena.

* (Nesreča v Havani) vsled razpoka so dú smodnika v zalogi necega trgovca, je še mnogo večja nego se je mislilo s prva. Našli so že nad 40 oseb mrtvih, in vedno se še nahajajo novi mrtličji mej razvalinami. Lastnika zaloge so deli v zapor.

Zanesljivo zdravilno sredstvo. Osobe s slabim prebavljenjem, ki trpe na pomanjkanji slasti, napenjanji, tiščanji v želodci in nerednem iztrebljenji, zadobé zopet zdravje, če rabijo pristni „Moll-ov Seidlitz-prašek“. Škatljica stane 1 gld. Vsak dan razpošilja po poštne povzetki A. Moll, lekarnar, c. in kr. dvorni založnik, na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrečno Moll-ov preparat z njegovo varstveno znamko in podpisom. 5 (55—6)

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji
za vse leto gld. 4.60; za pol leta
gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Loterijne srečke 21. maja.
V Pragi: 37, 35, 62, 24, 72.

Tuji:
22. maja.
Pri **Slonu:** Hansel, Koudela z Dunaja. — Färber iz Draždan. — Hering iz Gorice. — Merkadič iz Broda. — Treven iz Brna. — Thaurman iz Gorlice. — Bargher iz Inomosta. — Abeles iz Prage. — Rubasch iz Plznja.
Pri **Malič:** Just, Mayer, Herbing, Weiss, Reich z Dunaja. — Meisel iz Opave. — Ulrich iz Grada. — Bau iz Prage. — Cora iz Trsta. — Sittich iz Radovljice. — Stalzer iz Kočevja.

Umrli so v Ljubljani:
22. maja: Anton Perne, tesarjev sin, 4 leta, Trnovske ulice št. 5, za plućnico. — Ivan Pikuš, hišnika sin, 3 leta, Lončarska steza št. 2, za vnetjem možganske mrene.
23. maja: Karol Broš, magistratni uradni sluga, 48 let, Gradišče št. 16, za jetiko.
V deželni bolnici:
21. maja: Gregor Bec, delavčev sin, 2 leti, za plućnico. — Karol Zalaznik, pisar, 62 let, za rakom v želodci.

Meteorologično poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
22. maja	7. zjutraj	736.7 mm.	15.2° C	sl. jz.	obl.	0.70 mm.
	2. popol.	735.7 mm.	24.4° C	sl. vzh.	obl.	
	9. zvečer	737.6 mm.	15.4° C	sl. vzh.	d. jas.	dežja.

Srednja temperatura 18.3°, za 0.3° nad normalom.

Dunajska borza
dné 23. maja t. l.
(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	gld. 89.30	gld. 89.—
Srebrna renta	89.90	89.75
Zlata renta	110.35	110.15
5% marena renta	101.45	101.05
Akcije narodne banke	964.—	966.—
Kreditne akcije	302.50	302.25
London	117.40	117.30
Srebro	—	—
Napol.	9.36	9.34
C. kr. cekini	5.56	5.55
Nemške marke	57.67 1/2	57.67 1/2
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	131 gld. 50 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	181
Ogerska zlata renta 4%	103	95
Ogerska papirna renta 5%	99	89
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	121
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	116	75
Kreditne srečke	100 gld.	184
Rudolfove srečke	10	20
Akcije anglo-avstr. banke	120	159
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	223	—

MARO

Tužnim srcem javljamo žalostno vest, da je našo ljubo hčerko, oziroma sestrico

danes ob 10. uri predpoludne, v sedmem letu njene starosti, po kratki, mučni bolezni, Vsegamogočni k sebi vzel.

Prevoje, dne 21. maja 1890.

(420) **Rodbina Dereani.**

Dve lepi salonski garnituri
so v ceno na prodaj.
Poizvé se iz prijaznosti pri g. Janezu Bonaču, knjigovezu, Poljanska cesta št. 10. (425—1)

Zobozdravnik
doktor vsega zdravljenja, specialist za ustne in zobne bolezni
stanuje sedaj
Pred škofijo
nasproti poštnej podružnici št. 1.
Zobne operacije z narkozo ali brez nje, ali s cocain-izvlečkom in brez bolečin. Vsakovrstne trajne plombe. (424—1)

Marijacejske kapljice za želodec,
izvrsno uplivačo pri boleznih želodca.

Preverjene pri pomanjkanji slasti do jedij, slabem želodci, napenjanji, kislem podiranji, koliki, želodčevem kataru, zgagi, zlatenici, gnjusu in bljuvanji, glavobolji (če izvira iz želodca), krči v želodci, zapiranji, preobloženji želodca z jedjo in pijačo. — Cena steklenici z navodilom, kako se rabi, 40 kr., dvojni steklenici 70 kr.

Osrednjo razpošiljalnico ima lekar **Karol Brady, Kromeriz (Moravsko).**

SVARILO! Pristne Marijacejske kapljice za želodec se mnogokrat ponarejajo in posnemajo. — Da so pristne, mora vsaka steklenica imeti rdeč zavitek z gorenjo varstveno znamko in z navodilom, kako rabiti, ki se priden vsake steklenici, opomni, da mora navod biti tiskan v tiskarni H. Gusek-a v Kromerizu.

Marijacejske čistilne kroglice, ki se že več let z najboljšim uspehom rabijo pri zapiranju in zabasanju, se sedaj pogostoma ponarejajo. — Pazi naj se torej na gorenjo varstveno znamko in podpis lekarja K. Brady-ja v Kromerizu. — Cena škatljici 20 kr., zvitku 6 škatljici gld. 1.—. Če se naprej pošlje znesek, velja poštne presto 1 zvitok gld. 1.20, 2 zvitka gld. 2.20.

Marijacejske kapljice za želodec in Marijacejske čistilne kroglice neso nikako tajno sredstvo. Njih sestavine navedene so na navodu, kako rabiti, ki se priden vsake steklenici. (798—32)

Marijacejske kapljice za želodec in Marijacejske čistilne kroglice imajo pristne: V Ljubljani lekar Piccoli, lekar Svoboda; — v Postojni lekar Fr. Baccarich; — v Škofji Loki lekar Karol Fabiani; — v Radovljici lekar Aleks. Roblek; — v Novem Mestu lekar Dominik Rizzoli, lekar Bergmann; — v Kamniku lekar J. Močnik; — v Črnomlju lekar Iv. Blažek.

V „Národní Tiskarni“ v Ljubljani
so izšle in se dobivajo po znižani ceni sledeče knjige:

Blódné duše.
Roman. Češki spisal Václav Beneš-Třebizský. Preložil Ivan Gornik. Mala 8°, 523 strani. Cena 70 kr., po pošti 80 kr.

Otci in sinovi.
Roman. Ruski spisal J. S. Turgenjev. Preložil Ivan Gornik. Mala 8°, 357 strani. Cena 50 kr., po pošti 55 kr.

Undina.
Spisal André Theuriet, poslovenil Vinko. — Ml. 8°, 143 strani. Cena 20 kr., po pošti 25 kr.

Vilénski brodník.
Spisal Emile Souvestre, prevlel Muhoder. — Ml. 8°, 82 strani. Cena 15 kr., po pošti 17 kr.

Dnevnik.
Spisal Ludovik Halévy, poslovenil Vinko. — Ml. 8°, 95 strani. Cena 15 kr., po pošti 17 kr.

Ukrajinske dume.
Češki spisal E. Jelinek. Poslovenil Podvidovski. Mala 8°, 84 strani. Cena 15 kr., po pošti 20 kr.

Časnikarstvo in naši časniki.
Spisal * * * Stat nominis umbra. Ml. 8°, 19 pol. Cena 40 kr., po pošti 45 kr.

Dubrovski.
Povest. Spisal A. S. Puškin, poslovenil J. P. — Ml. 8°, 122 strani. Cena 25 kr., po pošti 30 kr.

V isti zalogi sta izšla in se dobivata po znižani ceni še sledeča zvezka:

I. zvezek, ki obsega: Stenografija, spisal dr. Ribič. — Zivotopisje, spisal Rajč Bož. — Prešeren, Prešerin ali Preširen, spisal Fr. Levstik. — Telečja pečenka, novela, spisal J. Jurčič. — N. Machiavelli, spisal dr. Ribič. — Pisma iz Rusije, spisal dr. Celestin. — Trštro z grozdom na Ruskem, spisal dr. J. Vošnjak. — Čegava bode, novelica, spisal J. Ogrinec. Velja 15 kr.

V. zvezek, ki obsega: Meta Holdenis, roman, francoski spisal Viktor Cherbuliez, poslovenil Davorin Hostnik. Velja 25 kr.

Za oba zvezka naj se priloži še 10 kr. poštne, za posamezne zvezke pa 5 kr.

Pariz v Ameriki.
Roman. Francoski spisal René Lefebvre. Poslovenil * * * Stat nominis umbra. Ml. 8°, 535 strani. Stane 50 kr., po pošti 55 kr.

Ivan Zbogar.
Zgodovinski roman. Spisal Charles Nodier, poslovenil J. Kržišnik. — Ml. 8°, 198 strani. Cena 25 kr., po pošti 30 kr.

Junak našega časa.
Roman. Spisal M. Lermontov, poslovenil J. P. — Ml. 8°, 264 strani. Cena 40 kr., po pošti 45 kr.

Selski župnik.
Roman. Spisal L. Halévy, poslovenil Vinko. — Ml. 8°, 203 strani. Cena 25 kr., po pošti 30 kr.

Knez Serebrjani.
Roman. Spisal grof A. K. Tolstoj, poslovenil J. P. — Ml. 8°, 609 strani. Cena 70 kr., po pošti 80 kr.

N o v.
Roman. Spisal Turgenjev, poslovenil M. Malovrh. — Ml. 8°, 32 pol. Cena 70 kr., po pošti 80 kr.

Za dragocenim korenem.
Povest iz življenja kitajskih pogozdnikov. Spisal A. J. Maksimov. Poslovenil J. P. Ml. 8°, 141 strani. Stane 20 kr., po pošti 25 kr.

Mej občno kmetijsko in gozdarsko razstavo na Dunaji — od 14. maja do 15. oktobra, oziroma do 1. novembra 1890 — izhaja

Land- und forstwirtschaftliche Ausstellungs-Zeitung.
Oficijelni organ glavnega odbora občne kmetijske in gozdarske razstave na Dunaji 1890.

S sodelovanjem mnogih in odličnih sodelavcev vseh strok kmetijstva in gozdarstva ter kmetijske in gozdarske industrije.

Ureduje Hugo H. Hitschmann.

Vsak teden izide jedna številka v elegantni opravi, bogato ilustrovanja in v obsegu 12—16 strani velike osmerke. V vsaki številki je več podob, kakor načrtov razstave v rotundi in v razstavnem parku, podob znamenitih zgradb, zlasti posamičnih paviljonov in znamenitih razstavnih skupin, premovanih živalij, strojev, orodja itd., potem so v listu vse oficijelne objave o odprtju, ustopni list, program razstave, vsakdanji dnevni program, programi (kacih štirideset) tempretnih razstav, tekmovalnih molž, vlačnih poskusov in raznih drugih primerjalnih poskusov, konjskih dirk, mednarodnih kmetijskih in gozdarskih kongresov, raznih ekskurzij itd., nadalje večji ali manjši sestavki o posamičnih skupinah, kolektivnih in posamičnih razstav, poročila o popreju navedenih vsakovrstnih priredbah, o kongresu in ekskurzijah, manjše vesti o zanimivih dogodkih na razstavi in o obisku razstave, potem mnogovrsten feljton, kažipot skozi Dunaj za tuje obiskovalce, naznanila o veselicah in drugovrstni podatki, kateri zanimajo razstavljalca in obiskovalca, naj bode strokovnjak ali ne.

Naročnina za čas od 14. maja do 15. oktobra, oziroma do 1. novembra (okoli 25 števk) za Avstro-Ogersko gld. 5.—, za Nemčijo gld. 5.50, za inozemstvo gld. 6.—. Posamične številke dobivale se bodo pri upravitelstvu, potem v lastnem paviljonu in pri prodajalnih središčih na razstavišču, kakor tudi v prodajalnicah časopisov po 20 kr. Zbirne mape (hkratu platnice) veljajo gld. 1.—. Naznanila za stolpec in milimeter 5 kr. (387—2)

Administracija
„Land- u. forstwirtschaftl. Ausstellungs-Zeitung“
Wien, I., Dominikanerbastei 5.